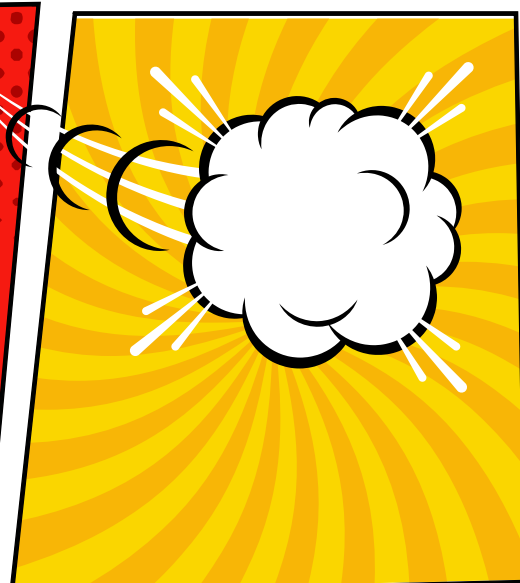
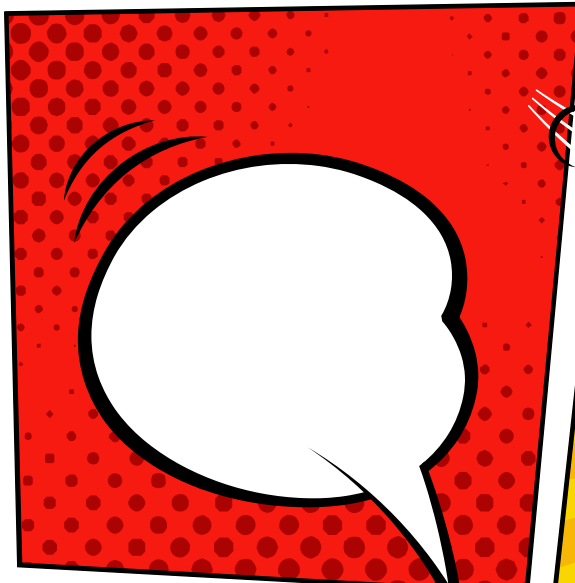
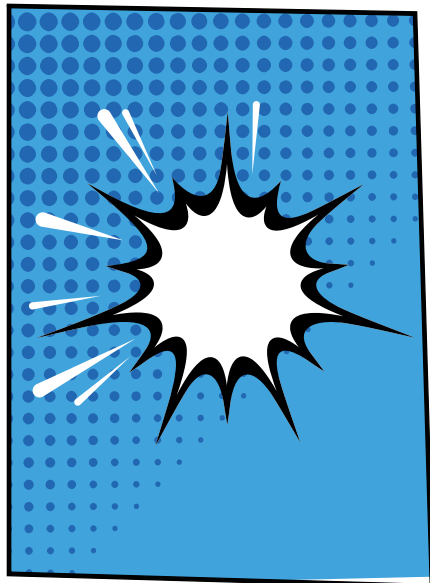

AGENDA DELS INFANTS

**PROPOSTES PER MILLORAR
EL NOSTRE BENESTAR**

institut
infància i
adolescència

Ajuntament de
Barcelona

L'AGENDA DELS INFANTS I EL DRET A SER ESCOLTATS

Amb el programa **Parlen els nens i nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona**, l'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa un mecanisme d'ampli abast social per preguntar als nens i nenes de la ciutat "Com esteu?" i "Què podem fer perquè estigueu millor?"

És la primera vegada que es pregunta directament als nens i nenes de la ciutat sobre el seu benestar (i no a les persones adultes amb qui conviuen) i han respost el 15% dels infants d'entre 10 i 12 anys de la ciutat. La voluntat de l'Ajuntament és que el programa **Parlen els nens i nenes: el benestar subjectiu de la infància a Barcelona** esdevingui una eina periòdica per escoltar els infants, conèixer el seu benestar i, a partir de les seves demandes, obrir diàlegs que provoquin canvis.

Aquest reconeixement dels punts de vista propis dels infants vol ser un exercici de drets, ja que els nens i nenes tenen dret a ser escoltats i escoltades i que les seves opinions siguin tingudes en compte. En definitiva, tenen **dret a ser una peça clau de la societat i que tothom actuï pensant en el seu interès.**

Així doncs, l'**Agenda dels infants** no és un punt final, sinó un punt de partida, una oportunitat per iniciar diàlegs entre la infància i les persones adultes de la ciutat amb un objectiu comú: **trobar solucions a les demandes dels infants per millorar el seu benestar**, i fer-ho conjuntament amb els nens i nenes, des de l'Ajuntament i altres administracions, a les escoles i a les famílies, assumint cadascú les seves responsabilitats.

INFORMEM, INVESTIGUEM, PROPOSEM

L'*Agenda dels infants* que teniu a les mans és el resultat d'un procés que s'ha dut a terme entre el gener del 2017 i el març del 2018 en tres fases:

1. ENQUESTA

(infants com a informants clau)
"Com esteu?"

Ho preguntem a 4.000 nens i nenes amb la complicitat de 52 escoles de tots els districtes de la ciutat i amb un qüestionari validat internacionalment pel projecte "Children's Worlds".

2. TALLERS PARTICIPATIUS

(infants com a investigadors)
"Què en penseu, dels resultats?"

Tornem a les escoles i fem 84 tallers per explicar els primers resultats de l'enquesta, interpretar-los i fer propostes de millora amb 2.000 nens i nenes.

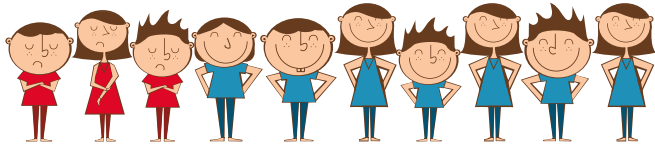
3. PROPOSTES, CAMPANYA I DIÀLEGS

(infants com a ciutadans i ciutadanes protagonistes)
"Què podem fer perquè estigueu millor?"

Elaborem l'*Agenda dels infants* a partir de les gairebé 5.000 propostes dels nens i nenes i engeguem el Grup Altaveu per tal que la presenti a representants polítics i entitats socials i faci campanya amb les seves demandes.

COM ESTAN ELS NENS I NENES DE BARCELONA?

EL 31 % DELS NENS I NENES DIUEN QUE NO ESTAN PROU SATISFETS AMB LA SEVA VIDA EN GENERAL

La **gran majoria de nens i nenes de 10 a 12 anys de Barcelona estan molt satisfets amb la seva vida**, i ho estan justament perquè són infants. És el biaix de l'optimisme vital de la infància i, per això, quan no expressen molta satisfacció, es pot considerar com un indicatiu d'algun malestar. A la ciutat, el 31% dels infants expressen no estar prou satisfets amb la seva vida en general.

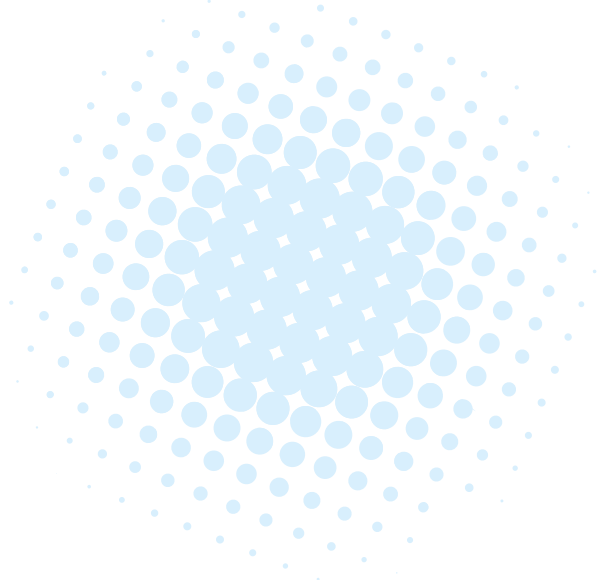
D'altra banda, el **nivell de satisfacció dels infants no és el mateix a tota la ciutat**. S'observen diferències en funció de la renda del barri on viuen: hi ha més nens i nenes que viuen en barris de renda baixa que no estan prou satisfets amb la seva vida (35%) que en barris de renda alta (26%).

ÀMBITS DE MENYS SATISFACCIÓ: EL TEMPS, LA LLIBERTAT I LA VIDA D'ESTUDIANT

Els àmbits amb què els infants de 10 a 12 anys de la ciutat es mostren menys satisfets són el temps, la llibertat i la vida d'estudiant. Concretament, la meitat dels nens i nenes no estan prou satisfets amb el seu temps lliure ni tampoc amb la llibertat o autonomia que tenen, i 4 de cada 10 no ho estan amb la seva vida d'estudiant.

Lluny de ser aspectes inconnexos, aquests tres àmbits d'insatisfacció estan estretament relacionats: els horaris escolars, la quantitat de deures que tenen i el volum d'activitats extraescolars que fan (sobre les quals diuen que no poden decidir) provoquen la sensació de tenir poc temps lliure per a altres coses i massa poc marge per decidir què fer amb el seu temps.

I a què voldrien dedicar més temps? Ho saben perfectament: volen més temps per estar amb els seus pares i mares i més temps per jugar a l'aire lliure en companyia d'altres infants. Justament, la majoria de nens i nenes asseguren que la família i els amics i amigues són aspectes essencials per estar contents amb la vida.

LES 11 DEMANDES DELS INFANTS PER MILLORAR EL SEU BENESTAR

L'AGENDA DELS INFANTS, UNA EINA PER OBRIR DIÀLEG

És important saber com estan els nostres infants; per això, 4.000 nens i nenes d'entre 10 i 12 anys han respost a l'enquesta de benestar subjectiu. Però també ho és preguntar-nos – tant l'Ajuntament i altres administracions com les escoles, les famílies i els mateixos nens i nenes– què podem fer perquè estiguin millor. Els més de 2.000 infants participants en els tallers han fet **4.953 propostes per millorar el seu benestar**.

L'anàlisi detallada d'aquestes propostes ha permès identificar quines són les més repetides, quines han aparegut en tots els

districtes de la ciutat i quines fan referència a qüestions que, segons els mateixos infants, són més importants per millorar el seu benestar.

Així, seguint aquests tres criteris de reiteració, abast territorial i potencial d'impacte en el seu benestar, les hem sintetitzat en les **115 propostes de l'Agenda dels infants**, les quals fan referència a **11 demandes dels infants per millorar el seu benestar**.

1. Tenir més temps per gaudir amb la família

3. Sentir-nos més segurs i segures, i rebre més suports quan tenim problemes

2. Menys temps d'estudi i més temps lliure per jugar i estar amb els amics i amigues

4. Més escolta i prendre's seriosament el que diem

5. Més llibertat i més confiança en les nostres capacitats

7. Lluitar decididament contra el *bullying* i prevenir-lo

6. Participar en les decisions de l'escola i canviar les maneres d'aprendre

8. Cuidar-nos millor, hàbits saludables i satisfacció amb el propi cos

9. Que tothom tingui el que necessita i donar més valor a les coses que tenim

10. Més vida amb la gent del barri i espais per trobar-nos amb altres nens i nenes

11. Fer més coses a l'aire lliure, en una ciutat més verda

TENIR MÉS TEMPS PER GAUDIR AMB LA FAMÍLIA

Créixer en una família o en un entorn de cura en el qual se sentin estimats i compresos és essencial per al benestar i desenvolupament dels infants, tal com diuen els mateixos nens i nenes i, també, la Convenció sobre els Drets de l'Infant de les Nacions Unides. Per estar contents amb la seva família, els infants asseguren que és important saber que es preocupen per ells i també passar temps junts i passar-s'ho bé plegats.

L'AJUNTAMENT

1. Regular les hores de feina perquè els pares i mares puguin tenir més temps per estar amb nosaltres.
2. Fer que les coses no siguin tan cares o que els pares i mares guanyin més diners perquè no hagin de treballar tant i puguin passar més temps amb nosaltres.

LES ESCOLES

3. Plegar abans de l'escola i tenir menys deures perquè puguem estar més temps amb la família.

LES FAMÍLIES

4. Dedicar temps a la família, estar més estona amb nosaltres i no estar tan pendents del mòbil o de la televisió.
5. Fer més coses divertides plegats: parlar, anar a llocs per divertir-nos junts, anar al parc, anar d'excursió, fer viatges, anar de vacances, jugar a jocs de taula...

ELS INFANTS

6. Dedicar menys temps als aparells electrònics i a la televisió i fer més coses amb les nostres famílies.
7. Ajudar els pares i mares a fer les feines de casa perquè tinguin més temps per estar amb nosaltres.

"Proposem que quan els nostres pares o mares estiguin llegint, veient la tele, etc, els agafem i juguem amb ells, cantem, ballem, fem tonteries..."
(nens i nenes de Nou Barris)

Els infants expressen que les famílies són un pilar fonamental per explicar la satisfacció amb la vida en general i que tenir algun tipus d'insatisfacció en l'entorn familiar afecta la resta d'àmbits de la vida, sobretot a l'escola.

"Si tens persones que estan amb tu i t'estimen, ja et pots sentir bé"
(Lídia, Sarrià-Sant Gervasi)

"[Els que estan poc o gens satisfets amb la vida d'estudiant] potser han tingut un problema a casa i els afecta a l'escola" (Marc, Gràcia)

Parlar i passar temps en família

Els infants expressen la importància de tenir la família a prop, de passar temps amb els pares i mares i de passar-ho bé junts.

- Un de cada quatre infants (26%) no parlen gaire ni es relaxen gaire sovint amb la seva família (entre "mai" i "1 o 2 dies a la setmana").
- Només el 57% dels infants parlen i es relaxen amb la seva família habitualment (almenys 5 dies a la setmana).
- El 35% dels infants no estan totalment d'acord amb l'afirmació: "A la meua família ens ho passem bé tots junts".

"M'hauria agradat que em preguntessin quantes vegades rius amb la teua família"
(Alba, Sarrià-Sant Gervasi)

EL 18% DELS NENS I NENES EXPRESSEN NO ESTAR PROU SATISFETS AMB LES PERSONES AMB QUI VIUEN

Els infants lamenten que els pares i mares tinguin poc temps per passar en família perquè treballen moltes hores. En aquest sentit, els comentaris sobre les dificultats per conciliar la vida familiar i laboral són més presents entre els infants que viuen en barris de rendes més baixes.

"Els meus pares treballen bastant i moltes vegades no tenen temps per mi, però a vegades m'agradaria que quan tinguessin temps lliure, que passéssim més estones junts. El que passa és que entre setmana és encara més difícil" (Valeria, Sant Andreu)

El tipus de família i els moments de ruptura familiar

Els infants estan majoritàriament satisfets amb la seva família, sigui quin sigui el tipus de família que tinguin: tant si tenen un pare com si tenen una mare, dos pares, dues mares o un pare i una mare; tant si viuen junts com si estan separats, tant si s'han tornat a ajuntar amb noves parelles com si no ho han fet.

Així i tot, segons els nens i nenes, els moments de conflicte familiar, trencament, separació o divorci poden ser una raó que resti benestar o satisfacció amb la vida i, per això, diuen que necessiten suport i acompanyament davant d'aquestes situacions. De fet, una clara demanda que fan els infants és que tant familiars com mestres estiguin més pendents de les coses que els passen, tant a dins com a fora de l'escola, i que els ajudin quan tenen problemes.

"Els meus pares estan separats i no em frustra, perquè els veig als dos i penso que almenys ara no es barallen" (Sergio, Sants-Montjuïc)

"En el meu cas, els meus pares estan separats i no és una vida del tot feliç" (Clara, Ciutat Vella)

MENYS TEMPS D'ESTUDI I MÉS TEMPS LLIURE PER JUGAR I ESTAR AMB ELS AMICS

El temps és un dels aspectes de la seva vida amb què els infants estan menys satisfets. En aquest sentit, lamenten la poca quantitat de temps lliure que tenen (sobretot, com a conseqüència dels deures i la seva vida d'estudiant) i la poca capacitat de decisió sobre el que fan en el seu temps.

"No volem que ens posin deures, perquè ja estem 8 hores a l'escola i necessitem temps personal" (nens i nenes de Ciutat Vella)

L'AJUNTAMENT

8. Canviar els horaris escolars: sortir abans de l'escola, limitar l'horari extraescolar, garantir les hores de son necessàries.

9. Augmentar els dies festius amb més vacances i més dies de festa a la setmana.

LES ESCOLES

10. Deixar-nos sortir més d'hora de l'escola, posar-nos menys deures i menys exàmens per tenir més temps lliure.

11. Evitar posar-nos feines d'un dia per l'altre, deixar-nos temps a classe per fer els deures i distribuir els exàmens perquè no coincideixin en una mateixa setmana.

12. Ampliar el temps de pati, amb més moments de descans i més temps per dinar.

LES FAMÍLIES

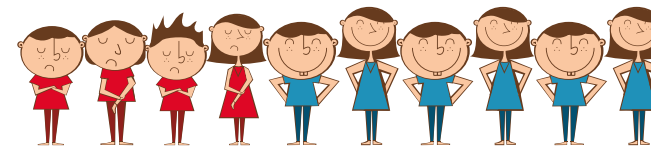
13. Deixar-nos més llibertat per quedar amb els amics i amigues fora de l'escola.

14. Ajudar-nos a organitzar millor el temps: que ens mirin l'agenda, que ens ajudin a planificar els horaris d'estudi, que ens ajudin a fer els deures si ens costen perquè així acabem abans i tinguem més temps per jugar.

ELS INFANTS

15. Organitzar-nos millor el temps: no deixar els deures per a l'últim moment, anar a dormir d'hora, aprofitar el temps a classe.

16. Dedicar més temps a jugar a casa, amb els amics i al carrer.

Temps d'escola, deures i temps per a altres coses

Els infants creuen que passen massa hores a l'escola i que els horaris escolars van en detriment del seu temps lliure per jugar i estar amb la família i els amics i amigues.

A més, quan estan fora de l'escola, fer els deures és, justament, el que fan més sovint: el 71% dels infants fan deures almenys 5 dies a la setmana.

"Al cole hi estem 8 hores i es gasta molt temps i després, a sobre, et posen deures. No hi ha prou temps al cole?" (Tiago, l'Eixample)

"Amb tots els deures, els nens quasi no tenim temps de jugar" (Pau, Nou Barris)

En aquest sentit, les seves propostes van en la línia no només de reduir el volum de deures, sinó també de destinar-hi temps a classe perquè no els hagin de fer a casa, i de millorar la coordinació i organització dels mestres per no tenir deures d'un dia per l'altre i assegurar-se que no coincideixin tots els exàmens la mateixa setmana.

LA MEITAT DELS NENS I NENES (52%) NO ESTAN PROU SATISFETS AMB LA QUANTITAT DE TEMPS LLIURE QUE TENEN

EL 40% DELS INFANTS NO ESTAN PROU SATISFETS AMB L'ÚS DEL SEU TEMPS

Les activitats extraescolars

Pel que fa a les activitats extraescolars, gairebé la meitat dels infants (44%) en fan almenys un dia a la setmana. En general, però, diuen que en fan massa i distingeixen entre aquelles que poden escollir i, per tant, els agraden (per exemple, les activitats esportives) i les que perceben com una obligació (per exemple, l'anglès).

"Hi ha pares que volen el millor per als seus fills i els apunten a moltes coses i quan arriben són les 8 del vespre i és dutxar-se, sopar i anar a dormir" (Jordi, Sant Martí)

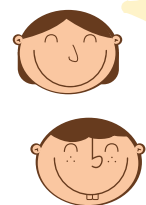
"Si fas una extraescolar que t'agrada molt és com temps lliure, perquè quan la fas t'ho passes bé" (Laia, Sant Andreu)

"Les extraescolars em treuen molt de temps, m'agradaria sortir i estar amb els amics" (Carla, Sarrià-Sant Gervasi)

SENTIR-NOS MÉS SEGURS I SEGURES, I REBRE MÉS SUPORTS QUAN TENIM PROBLEMES

La percepció de seguretat per part dels infants es vincula amb la possibilitat d'anar sols pel carrer, però també amb la certesa de saber que, en cas de tenir un problema, tindran el suport que necessitin per part de la família, dels mestres, dels amics, amigues i companys i de les persones adultes del barri, en general.

“Volem que les famílies parlin amb els seus fills per veure què ens preocupa i ajudar-nos (si es pot), i que els mestres ens preguntin si estem feliços i segurs a l'escola” (nens i nenes d'Horta-Guinardó)

L'AJUNTAMENT

17. Evitar que hi hagi casos de maltractament infantil amb campanyes, psicòlegs, xerrades amb els pares i mares, vigilància, cases d'acollida per a infants maltractats.

18. Millorar la seguretat al carrer posant-hi més policia i més vigilància, especialment a les zones on hi ha escoles, per evitar situacions de violència, drogues, alcohol, robatoris, baralles, soroll a la nit, etc.

LES ESCOLES

19. Fixar-se en el nostre estat d'ànim i ajudar-nos si tenim algun problema, tant familiar com amb els companys i companyes de classe.

20. Ajudar-nos a confiar en nosaltres mateixos.

21. Ensenyar-nos a no ficar-nos en conflictes i a saber com actuar davant d'una baralla.

22. Assegurar-se que hi ha material mèdic a l'escola per actuar en cas d'emergència.

LES FAMÍLIES

23. Escoltar els nostres problemes, ajudar-nos i donar-nos consells perquè ens sentim més segurs.

24. Tractar-nos bé, respectar-nos i intentar comprendre el que ens passa en lloc d'enfadar-se amb nosaltres.

25. Tenir cura de la nostra seguretat: acompanyar-nos, vigilar-nos i ensenyar-nos a anar amb compte pel carrer.

ELS INFANTS

26. Vigilar quan anem pel carrer: no fer cas de les persones que no coneixem, anar acompanyats, anar amb compte.

27. Evitar els conflictes i les baralles, i avisar els adults quan veiem comportaments inadequats, com ara vandalisme, violència, drogues, etc.

Rebre suport en cas de tenir un problema és clau per sentir-se segurs

Sentir-se segur no és només tenir la sensació de no córrer perill, sinó saber que, en cas de tenir algun problema, hi haurà algú amb qui poder comptar.

- El 78% dels nens i nenes estan segurs que podran comptar amb l'ajuda d'algú de la seva família si tenen algun problema.
- El 67% compten que rebran l'ajuda dels seus amics i amigues.
- El 63% confien que els mestres els ajudaran.
- El 54% creuen que els seus companys de classe els ajudaran.
- Només el 32% creuen que si tenen un problema, algun adult del barri els ajudarà.

“Si passes temps amb la família et sents millor, més segura” (Bruna, l'Eixample)

“Amb els amics et sents més segur” (Aanisa, Ciutat Vella)

“Que els veïns et tractin bé i si un dia et fas mal truquin als teus pares” (Martí, Horta-Guinardó)

La percepció de seguretat a casa, a l'escola i al barri

La percepció de seguretat disminueix a mesura que els infants surten del seu cercle més proper.

- Només el 18% no se senten prou segurs a casa.
- El 24% no se senten prou segurs a l'escola.
- Gairebé la meitat (49%) no se senten prou segurs al barri on viuen.

EL 30% DELS INFANTS NO SE SENTEN PROU SEGURS

La percepció de seguretat a l'escola ve condicionada pel tipus de relacions que s'hi donen. Justament per això, la lluita contra l'assetjament és una de les demandes dels infants.

El barri és l'espai on, amb diferència, els infants se senten menys segurs. Una suma de factors estan al darrere d'aquesta percepció de manca de seguretat: la gran presència de cotxes, que fa que sovint no puguin anar sols pel carrer i, en alguns barris, la certesa de saber que al carrer hi ha perills, com ara delinqüència, baralles i persones desconegudes que els poden fer mal. A més, el fet de no estar segurs de rebre l'ajuda d'alguna persona del barri en cas de tenir algun problema no contribueix a augmentar la sensació de seguretat dels infants.

“No m'ha agradat que em preguntin si em sento segur quan passo pel barri on visc, perquè a vegades hi ha baralles” (Àlex, Ciutat Vella)

Les nenes se senten menys segures

La percepció de manca de seguretat és transversal per a tots els infants de tota la ciutat, però el gènere hi té un paper clau: les nenes es mostren menys satisfetes amb la seva seguretat en general i, en concret, es mostren molt menys segures a l'hora de passejar pel barri que els nens, especialment a la nit i en entorns poc il·luminats i carrers estrets.

“Per la nit no [em sento segura] però durant el dia sí” (Susana, Nou Barris)

“A mi em fa por anar sola pel carrer perquè, per exemple, veig una persona amb mala cara i em fa por i corro” (Berta, Horta-Guinardó)

Els nens i nenes voldrien que els pares i mares, els mestres i les persones adultes en general els escoltessin més, tinguessin més en compte les seves opinions i es prenguessin més seriosament allò que diuen. El nivell de comunicació i d'escolta per part de les persones adultes es mostra com un factor clau perquè que els infants estiguin satisfets amb la seva vida en general.

L'AJUNTAMENT

28. Fer-nos més enquestes per saber la nostra opinió i per veure si milloren o empitjoren les coses.

29. Tenir-nos més en compte, fer-nos més cas i complir les propostes que hem fet en els tallers.

LES ESCOLES

30. Parlar més amb els pares per explicar-los com ens sentim i que ens puguin ajudar.

31. Posar-se en el nostre lloc i escoltar-nos, ajudar-nos a expressar els nostres sentiments.

LES FAMÍLIES

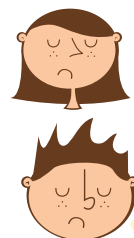
32. Parlar més amb nosaltres, que ens preguntin com ens va i què ens passa a l'escola.

33. Tenir en compte les nostres idees, escoltar les nostres opinions i fer-nos més cas.

ELS INFANTS

34. Respectar els nostres pares, escoltar-los i fer-los cas perquè no s'enfadin amb nosaltres.

35. Explicar als pares què ens passa i què fem a l'escola.

"Ens agradaria que els pares ens escoltessin més, tant si el tema els interessa com si no, i que debatessin totes les nostres opinions"
(nens i nenes de Sarrià-Sant Gervasi)

EL 38% DELS INFANTS NO ESTAN PROU SATISFETS AMB LA MANERA COM ELS ESCOLTEN LES PERSONES ADULTES EN GENERAL

Quan els infants diuen que les persones adultes no els escolten prou, pensen, especialment, en els seus pares i mares. Ara bé, l'enquesta mostra que l'escolta adulta encara és menor quan preguntem sobre la manera com els escolten els mestres o les persones adultes del barri en general.

- El 40% dels infants creuen que els seus pares i/o mares no els escolten prou.
- El 44% creuen que els seus mestres no els escolten prou i no tenen prou en compte el que diuen.
- El 74% creuen que les persones adultes del barri no se'ls escolten prou ni se'ls prenen prou seriosament.

"Els adults no t'escolten i sempre han de tenir la raó" (Paula, Sant Andreu)

"La meua família, quan jo estic parlant, diu: 'Què? Què dius?', i jo no em sento escoltat" (Dani, les Corts)

"Estaria bé que els profes escoltessin més els alumnes. Així, els alumnes estaran més contents i no agafaran mania als profes, ni els profes als alumnes" (Héctor, Horta-Guinardó)

"A vegades tens coses importants a dir i estan al telèfon i no et fan cas" (Ariadna, Sants-Montjuïc)

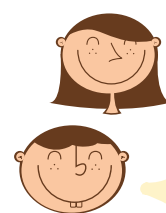
"A lo millor tu dones la teva opinió i no la fan servir o no t'escolten" (Emma, Horta-Guinardó)

Els nens i nenes tenen la percepció que les seves opinions i propostes no es valoren i no es tenen en compte i que, molt sovint, les persones adultes estan massa pendents del mòbil.

L'escolta adulta és un dels factors que més influeix en el benestar global dels infants; és a dir, quan els infants se senten escoltats per les persones adultes és més fàcil que estiguin contents amb la seva vida en general.

MÉS LLIBERTAT I MÉS CONFIANÇA EN LES NOSTRES CAPACITATS

L'autonomia o llibertat és un dels aspectes de la vida dels infants que més nens i nenes de 10 a 12 anys de Barcelona consideren que els satisfà poc o gens. Per a ells, la llibertat té a veure amb la possibilitat de dir el que pensen, de decidir sobre aquelles qüestions que els afecten i, també, d'anar sols pel carrer. Per als infants, la sobreprotecció de la família i la poca confiança en les seves capacitats van en detriment del seu grau de llibertat.

“Que els adults ens protegeixin està bé, però dins del límit de poder decidir nosaltres algunes coses” (nens i nenes de les Corts)

LES FAMÍLIES

40. No sobreprotegir-nos i confiar més en nosaltres: deixar-nos anar sols pel carrer, deixar-nos fer les activitats que ens toquen per la nostra edat.

41. Deixar-nos més llibertat per quedar amb els amics i amigues fora de l'escola.

42. Que ens deixin decidir les coses que ens afecten com, per exemple, poder escollir les activitats extraescolars.

ELS INFANTS

43. Demostrar als pares i mares que som responsables perquè ens donin més llibertat i tinguin confiança en nosaltres.

L'AJUNTAMENT

36. Posar més semàfors i millorar la senyalització de trànsit perquè puguem anar sols pel carrer.

37. Millorar la il·luminació dels carrers perquè puguem anar segurs quan es fa de nit.

LES ESCOLES

38. Demanar-nos la nostra opinió i deixar-nos participar més en les decisions de l'escola.

39. Animar els nens i nenes més tímids i que tenen problemes per relacionar-se.

La llibertat a casa, a l'escola i al barri

Per als infants és important tenir més llibertat i autonomia en el seu dia a dia, tant a casa com a l'escola i al barri.

- El 70% dels infants consideren que no poden escollir prou coses de les que fan a l'escola.
- El 68% dels nens i nenes creuen que no tenen prou llibertat per fer el que vulguin al barri on viuen.
- El 54% dels infants creuen que els seus pares i mares no els donen prou llibertat.

Què és la llibertat per a un infant?

Els nens i nenes relacionen la llibertat amb dos elements: la llibertat d'expressió i la llibertat de moviment; és a dir, poder-se expressar lliurement i dir el que pensen i poder sortir al carrer, anar sols pel barri, tant per anar a l'escola com per jugar o per anar a fer encàrrecs a botigues properes.

Llibertat és...

“Dir el que tu vols”
(Aina, les Corts)

“Poder-te expressar”
(Yasmina, Sant Andreu)

“Poder baixar a comprar el pa o anar al supermercat sol”
(Chang Horta-Guinardó)

“Que ningú ens ha d'obligar a fer res”
(Pablo, Sants-Montjuïc)

“Anar pel carrer sense que et passi res, amb els teus amics”
(Martina, Ciutat Vella)

LA MEITAT DELS NENS I NENES (47%) NO ESTAN PROU SATISFETS AMB LA LLIBERTAT QUE TENEN, EN GENERAL

Sobreprotecció, autonomia i confiança en les capacitats dels infants

Els nens i nenes necessiten sentir-se protegits a casa i saber que les seves famílies se'n preocupen, i la majoria perceben que és així:

- El 78% dels infants diuen que rebran l'ajuda d'alguna persona de la seva família si tenen algun problema.
- El 82% dels nens i nenes diuen que se senten segurs a casa.
- El 87% creuen que hi ha persones a les seves famílies que es preocupen per ells.

Així i tot, en general, els nens i nenes senten que les seves famílies els sobreprotegeixen, i més de la meitat (54%) creuen que els seus pares no els donen prou llibertat. Els infants relacionen el nivell de llibertat que els donen els seus pares i mares amb la confiança que tenen en ells i en les seves capacitats. Per això, bona part de les seves propostes fan referència a augmentar la confiança dipositada en ells i la confiança que tenen ells mateixos.

“Jo crec que tenim poca llibertat perquè els pares tenen por i ens sobreprotegeixen molt”
(Omar, Ciutat Vella)

“Hi ha vegades que necessites el teu espai, que no siguin sobreprotectors”
(Martina, Sants-Montjuïc)

“Està bé que et protegeixin, però si et protegeixen tant arriba un moment que estàs més insegur tu, perquè si et van dient que et segrestaran, doncs t'agafa por”
(Júlia, les Corts)

PARTICIPAR EN LES DECISIONS DE L'ESCOLA I CANVIAR LES MANERES D'APRENDRE

Les propostes dels infants se centren tant en qüestions que tenen a veure amb els aprenentatges i la manera d'ensenyar com en aspectes de relació amb els companys i companyes i el professorat. Reclamen més suport i acompanyament, activitats més amenes, divertides i motivadores, i més flexibilitat i interès per conèixer la seva opinió i les seves propostes.

“Volem que els mestres i les mestres ens demanin l'opinió, per exemple sobre com distribuir la classe”
(nens i nenes de l'Eixample)

L'AJUNTAMENT

44. Fer que les escoles organitzin activitats que ens agradin: més colònies, horts, excursions i tallers sobre oficis i formació.

45. Explicar a les escoles que s'aprèn més jugant i ajudar-les a canviar la manera d'ensenyar.

46. Donar més material a les escoles, com ara ordinadors, *tablets*, llibres per a la biblioteca, material escolar, jocs, etc., i cuidar els edificis i, quan faci falta, millorar-los.

47. Donar més diners a l'escola pública, invertir més en educació i en la millora de l'aprenentatge dels nens i nenes.

LES ESCOLES

48. Organitzar activitats noves i diferents, com ara anar a la biblioteca, fer tallers, música, natació, cine, cultura, idiomes, etc.

49. Canviar la manera com ens ensenyen: fer classes més divertides, més visuals, treballs en grups i projectes.

50. Ser menys rígids: no posar tantes normes ni castigar-nos tan sovint. I, en alguns casos, millorar el tracte dels professors: no castigar, ni cridar i que no tinguin favoritismes.

51. Demanar propostes als alumnes, escoltar les nostres idees i deixar més llibertat per escollir el que volem fer.

LES FAMÍLIES

52. Ajudar-nos a fer els deures quan tenim dificultats i quan hi ha coses que ens costen o que no entenem.

53. Motivar-nos amb els estudis i fer-nos veure que són importants per a nosaltres.

54. Deixar-nos un espai tranquil per estudiar i fer els deures, a casa o a fora.

ELS INFANTS

55. Ajudar els companys i companyes que tenen dificultats amb els estudis.

56. Fer cas als professors i professores, respectar-los i portar-nos bé a classe.

Allò que aprenen a l'escola és important i, en general, els infants de 10 a 12 anys de Barcelona (5è i 6è de primària) n'estan satisfets, però expressen que encara són més importants els aspectes relacionals en l'entorn escolar; és a dir, les amistats, els companys i companyes i el professorat, així com la manera com aprenen i la seva capacitat per decidir qüestions relacionades amb la seva vida d'estudiant.

“Si no tingués amigues, què faria jo al cole?”
(Ona, Sants-Montjuïc)

“En el fons per mi [anar a l'escola] és divertit. No tota l'estona és treball, estàs amb amics, jugues...”
(Lea, les Corts)

Més suport i acompanyament

Els infants coincideixen a dir que estar a gust amb els companys de classe és una condició indispensable, no només per estar satisfets amb la seva vida d'estudiants, sinó també per aprendre. En aquest sentit, no hi ajuda el fet que 1 de cada 4 no se senti prou segur a l'escola i que, en les relacions entre companys, tant l'insult com el fet de deixar algú de banda i les baralles siguin molt freqüents.

Més enllà de demanar més acompanyament per part dels mestres a l'hora de gestionar conflictes entre companys, també reclamen suport per resoldre dificultats fora de l'escola; per exemple, en cas de separació o problemes familiars.

“Quan tenim algun problema no ens fan gaire cas”
(Adrià, les Corts)

EL 42% DELS NENS I NENES NO ESTAN PROU SATISFETS AMB LA SEVA VIDA D'ESTUDIANT

EL 26% DELS INFANTS NO ESTAN PROU SATISFETS AMB LES COSES QUE APRENEU A L'ESCOLA

En aquest sentit, el 44% creuen que el professorat no es preocupa prou per ells; el 44% pensen que no els escolten prou; i el 37% no estan segurs que els seus mestres els ajudessin en cas de tenir un problema.

D'altra banda, els infants apunten que hi ha una forta relació entre les dificultats o les facilitats d'aprenentatge i la satisfacció amb la vida d'estudiant. Per això consideren que és molt important que les famílies els ajudin amb els estudis i que el professorat sigui sensible als diferents ritmes i formes d'aprenentatge.

“Hi ha nens que no els agrada la seva escola potser perquè els costa aprendre i es posen nerviosos”
(Gisela, Sant Martí)

La manera d'ensenyar i la poca capacitat per decidir

El 70% dels infants creuen que no tenen prou autonomia o capacitat de decisió en l'entorn escolar. Voldrien poder opinar sobre qüestions com ara la quantitat de deures i exàmens (tal com es recull en la segona demanda de l'Agenda) i, també, sobre la manera d'ensenyar i les coses que aprenen.

Els agrada més treballar i aprendre sense llibres i valoren molt que la manera d'ensenyar sigui motivadora i els desperti interès. Per això demanen que l'escola organitzi activitats noves i diferents, activitats a l'aire lliure i activitats amb altres escoles. A més, valoren molt que el que aprenen els sigui d'utilitat per al seu futur.

“Ara fem servir les *tablets* a Castellà i és més divertit i aprenem igual”
(Mar, Gràcia)

LLUITAR DECIDIDAMENT CONTRA EL BULLYING I PREVENIR-LO

Els amics i amigues són una de les peces fonamentals en el benestar dels nens i nenes, tal com ells mateixos expressen. Tenen clara la diferència entre amics o amigues i companys o companyes, i que el fet de jugar amb una persona no implica que sigui un amic o amiga. De fet, l'assetjament entre companys d'escola -o *bullying*- és una de les seves principals preocupacions i, per això, fan propostes encaminades a prevenir-lo i a combatre'.

"Demaneu que l'escola no permeti que hi hagi violència entre els nens i nenes" (nens i nenes d'Horta-Guinardó)

ELS INFANTS

64. Tractar bé els altres, relacionar-nos amb tothom i no fer *bullying* ni fomentar-lo.

65. Ajudar els companys o companyes que pateixen *bullying* fent-los costat, avisant els mestres i defensant-los.

66. No jutjar els companys o companyes ni ficar-nos amb ells pel seu aspecte físic i, alhora, acceptar el nostre cos i ignorar els insults dels altres (no fer cas si ens diuen que som grassos, lletjos...).

LES FAMÍLIES

62. Preguntar-nos sovint com estem i donar-nos suport si tenim algun conflicte amb companys o companyes.

63. Parlar molt més amb el professorat per saber com ens va amb els companys i companyes de l'escola.

LES ESCOLES

59. Donar suport i ajudar els alumnes quan tenen problemes amb els companys.

60. Vigilar més per evitar que es produeixin conflictes, especialment a l'hora del pati.

61. Parlar del *bullying* a l'escola i fer activitats per evitar que passi.

L'AJUNTAMENT

57. Organitzar campanyes i activitats per evitar que hi hagi *bullying*, com xerrades, activitats de coneixença al barri i a l'escola, enquestes per identificar si hi ha *bullying*, etc.

58. Controlar l'assetjament a les escoles i a través de les xarxes i ajudar a tractar el *bullying* anant a les escoles, fent de mediadors amb les famílies, posant psicòlegs, etc.

Entre els infants de 10 a 12 anys de Barcelona, el 73% creuen que tenen prou amics i amigues; el 68% creuen que tenen una bona relació amb els seus amics i amigues; i el 67% creuen que els hi donaran suport si tenen un problema. La resta -el 27%, el 32% i el 33% respectivament- no estan totalment d'acord amb aquestes afirmacions.

Tot i que la majoria dels nens i nenes diuen que tenen suficients amics i amigues, la relació fora de l'escola és molt escassa: el 66% dels nens i nenes no veuen els seus amics fora de l'escola gaire sovint (entre "mai" i "1 o 2 dies a la setmana").

No és el mateix un amic que un company

D'altra banda, els nens i nenes tenen molt clara la diferència entre companys o companyes i amics o amigues. Diuen que un amic o amiga és algú en qui confies, amb qui et sents a gust i que t'ajuda quan tens problemes i que et respecta.

"La gent es pensa que amb qualsevol persona que jugues ja és un amic, però no és així. Per ser un amic has de confiar en ell" (Jana, Gràcia)

"Un bon amic ha de ser fidel, respectar les seves diferències, els defectes, i que t'estima, t'ajuda i està amb tu" (grup de nens i nenes, Ciutat Vella)

EL 25% DELS INFANTS NO ESTAN PROU SATISFETS AMB ELS SEUS AMICS I AMIGUES

EL 35% DELS INFANTS NO ESTAN PROU SATISFETS AMB ELS NENS I NENES DE LA SEVA CLASSE

Conflictes entre iguals

De fet, els conflictes relacionals a l'escola són un motiu de preocupació força generalitzat, la qual cosa no sorprèn si tenim en compte que els insults i baralles són habituals.

- El 70% diuen que a la seva escola hi ha baralles almenys un dia a la setmana (el 37% diuen que cada dia o gairebé cada dia).
- El 43% diuen que els han deixat de banda alguna vegada durant l'últim mes.
- El 34% diuen que els han pegat alguna vegada durant l'últim mes.
- El 64% dels infants també diuen que els companys els han insultat almenys alguna vegada en l'últim mes, tot i que per als nens i nenes això és molt quotidià i li treuen importància.

Per contra, el percentatge de nens i nenes que asseguruen haver dut a terme aquestes accions és menor:

- El 49% reconeixen haver insultat alguna vegada.
- El 24% han deixat algú de banda.
- El 25% han pegat algú alguna vegada.

L'aspecte físic, motiu d'assetjament

Els nens i nenes tenen molt present la problemàtica de l'assetjament -o *bullying*- i la vinculen, sobretot, a qüestions relacionades amb l'aspecte físic i, en menor mesura, a qüestions de personalitat, com ara ser molt tímid. A més, reconeixen que hi ha discriminació per raons culturals o d'origen.

"A mí, antes me hacían bullying porque yo era muy flaca, y a mí no me hacía gracia" (Judith, Ciutat Vella)

"A l'altra escola on anava hi havia més nens d'altres països, de l'Àfrica i així, i anaven separats perquè els altres els deixaven de banda" (Rubén, Nou Barris)

CUIDAR-NOS MILLOR, HÀBIT'S SALUDABLES I SATISFACCIÓ AMB EL PROPI COS

Les propostes dels infants se centren a promoure l'estima i acceptació del propi cos i a promoure una bona alimentació i hàbits saludables, com ara moderar el temps davant les pantalles.

L'AJUNTAMENT

67. Prohibir que es fumi i es consumeixin drogues, especialment al voltant de les escoles.

68. Posar més centres esportius i llocs on fer esport a l'aire lliure: camps de futbol, bàsquet, zones verdes per córrer o entrenar, patinatge, poliesportius.

69. Fomentar el menjar saludable amb campanyes informatives, més botigues ecològiques, menús equilibrats a les escoles, etc.

LES ESCOLES

70. Millorar el menjar de l'escola perquè sigui més variat, equilibrat, saludable i bo.

71. Organitzar activitats i tallers sobre la salut i el cos i ajudar-nos a sentir-nos bé amb nosaltres mateixos.

72. Fer més hores d'educació física a l'escola i més activitats a l'aire lliure.

73. Reduir el pes de les motxilles per evitar mal d'esquena, posar armariets o utilitzar llibres electrònics.

LES FAMÍLIES

74. Ensenyar-nos a estar satisfets amb el nostre cos i a acceptar-nos tal com som.

75. Donar-nos menjar saludable i no deixar-nos menjar gaires coses que ens perjudiquen, com ara llaminadures, sucre o xocolata.

76. Cuidar-se de la nostra salut en els aspectes físics i animar-nos a fer esport.

ELS INFANTS

77. Fer més esport, menjar millor i tenir hàbits saludables, com ara anar a dormir aviat, adoptar una bona postura corporal, limitar les hores davant les pantalles i rentar-nos les dents tres cops al dia.

“És important motivar els fills, donar ànims, fer comentaris positius, recolzar-los i tractar-los bé. També donar-los de menjar fruita i verdura cada dia” (nens i nenes de Sants-Montjuïc)

Dificultats de salut físiques, d'aprenentatge o per malaltia

El 4% dels prop de 4.000 nens i nenes que han contestat a l'enquesta han manifestat que tenen alguna discapacitat física (auditiva, sonora o motriu); el 8% afirmen que tenen trastorns d'aprenentatge, com ara dislèxia o TDAH; i el 14% informen que tenen malalties de llarga durada, incloses les al·lèrgies.

L'anàlisi de resultats de l'enquesta i els comentaris dels infants en els tallers mostren com aquestes dificultats de salut afecten de forma important la satisfacció dels infants amb la seva vida i, especialment, les seves relacions amb els companys i companyes i el seu procés d'aprenentatge.

Malestars habituals i la influència de les emocions en la salut

- El 31% dels nens i nenes diuen que tenen dificultats per dormir almenys un dia a la setmana (i la meitat d'aquests -el 15%-, gairebé cada dia).
- El 21% tenen mal de cap almenys un dia a la setmana.
- El 21% tenen mal d'esquena almenys un dia a la setmana.
- El 18% tenen mal d'estómac almenys un dia a la setmana.

Segons els mateixos infants, a vegades, aquests malestars tenen relació amb les emocions, amb l'ús excessiu del mòbil i l'ordinador, amb la seva vida d'estudiant, amb les relacions amb els companys i l'estrès.

- El 30% dels infants van respondre a l'enquesta dient que en els últims 15 dies s'havien sentit bastant o molt estressats.

“Si es porten malament amb tu tens com ànsia i et venen més malalties” (Marc, Sants-Montjuïc)

EL 15% DELS INFANTS NO ESTAN PROU SATISFETS AMB LA SEVA SALUT

EL 27% DELS NENS I NENES DE 10 A 12 ANYS NO ESTAN PROU SATISFETS AMB EL SEU PROPI COS

La satisfacció amb el cos i l'aspecte físic

Malgrat que no hi ha una diferència molt pronunciada, la satisfacció amb el propi cos és l'aspecte en què més diferència hi ha entre els nens i nenes d'entre 10 i 12 anys de Barcelona, especialment entre aquells que diuen estar-ho poc o gens: el 10% de les nenes i el 6% dels nens. Aquesta diferència es manifesta de manera molt més evident en els comentaris dels infants durant els tallers participatius.

“Hi havia una part [de l'enquesta] que et preguntava sobre el teu cos i hi ha noies que es senten malament amb el seu cos i a les revistes surt que hem de ser espectaculars i no ho som. I hi ha noies que es fixen tant en el seu cos que ho acaben passant malament” (Georgina, Sant Andreu)

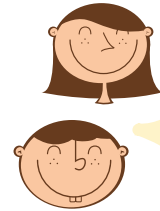
Esport i hàbits saludables

El 68% dels infants fan esport almenys 3 dies a la setmana, però l'11% no en fan mai o, com a molt, algun dia al mes. Justament l'esport i altres hàbits saludables i d'higiene concentren bona part de les propostes dels infants, els quals, d'altra banda, tenen clar que alguns d'aquests elements estan condicionats pels recursos de les famílies.

“Jo crec que una mica sí que influeix, perquè el peix, per exemple, és molt car i algunes verdures també, i no totes les famílies s'ho poden permetre” (Iker, Nou Barris)

QUE TOTHOM TINGUI EL QUE NECESSITA I DONAR MÉS VALOR A LES COSES QUE TENIM

La majoria dels nens i nenes de Barcelona estan molt satisfets amb les coses que tenen i la casa on viuen. Així i tot, expressen preocupació davant situacions de pobresa o de desigualtats; per això, bona part de les seves propostes en aquest àmbit se centren en accions amb un clar component de solidaritat.

“L'Ajuntament pot donar diners a les famílies pobres perquè puguin viure com nosaltres i tenir el que tenim” (nens i nenes de Sant Andreu)

L'AJUNTAMENT

78. Ajudar a pagar els serveis bàsics a les famílies que ho necessiten (aigua, llum, gas, electricitat, rebaxes en el transport).

79. Donar diners a les famílies pobres perquè puguin donar als seus fills el que necessiten de roba, material escolar, menjar i joguines.

80. Donar més beques per fer activitats extraescolars.

81. Assegurar que tothom tingui un habitatge en condicions i evitar que la gent hagi de dormir al carrer.

82. Ajudar els nens i nenes que no tenen família.

LES ESCOLES

83. Donar material escolar per a tothom i assegurar-se que cap nen o nena no es queda sense carpeta, llapis, goma, llibres...

84. Reciclar i reaprofitar el material escolar amb reciclatge de llibres de text o compartir material amb altres escoles.

85. Organitzar campanyes solidàries a l'escola per ajudar les famílies que ho necessiten amb recollida d'aliments, roba, material...

86. Ensenyar-nos a tenir cura del material i a fer-nos-en responsables.

LES FAMÍLIES

87. Ajudar la gent que té problemes econòmics participant en campanyes solidàries, de recollida d'aliments, joguines, roba...

88. No gastar els diners en coses innecessàries.

ELS INFANTS

89. Aprendre a compartir el que tenim amb els altres i participar en campanyes solidàries per als nens i nenes que no tenen roba, aliments o joguines.

90. Valorar tot el que ens donen els pares i mares i no ser tan exigents demanant-los coses que no necessitem.

91. Ser responsables amb les nostres coses i cuidar el material de l'escola mantenint-lo en bon estat.

EL 21% DELS INFANTS NO ESTAN PROU SATISFETS AMB LA CASA ON VIUEN

EL 22% DELS INFANTS ES PREOCUPEN SEMPRE O SOVINT PELS DINERS QUE TÉ LA SEVA FAMÍLIA

Les condicions materials són un dels àmbits més ben valorats pels infants en l'enquesta de benestar subjectiu. Tot i això, 2 de cada 10 infants no estan prou satisfets amb la casa on viuen (21%) ni amb les coses que tenen (17%). A més, 1 de cada 4 nens i nenes d'entre 10 i 12 anys de la ciutat (22%) es preocupa sempre o sovint pels diners i l'economia familiar.

Desigualtats de renda i preocupació pels diners

El nivell de satisfacció dels infants amb les coses que tenen i la casa on viuen, i la seva preocupació pels diners i l'economia familiar no són homogenis a tota la ciutat, sinó que hi ha diferències en funció del nivell de renda del barri on viuen.

- Als barris de renda més baixa, el 23% dels infants no estan prou satisfets amb la casa on viuen i el 19% no estan prou satisfets amb les coses que tenen.
- Als barris de renda més alta, el 14% dels nens i nenes no estan prou satisfets amb la casa on viuen i el 14% no n'estàn prou amb les coses que tenen.

“Amb la pujada d'electricitat hi ha gent que no pot pagar un calefactor” (Bernat, Horta-Guinardó)

“Hem de ser conscients dels diners que gasten pel menjar, el lloc que vivim, el llit on dormir. No demanar tant perquè els pares ja gasten bastant en la casa i el menjar” (Bruna, Sant Martí)

La importància de les coses que tenen

Quan preguntem què ha de tenir un infant per estar satisfet amb les coses que té, la majoria assenyalen qüestions que van més enllà dels béns materials, com ara, tenir una família, una casa en què t'hi sentis bé, amics i amigues, joguines, companys, espai per jugar, gent que t'estimi i, sobretot, passar temps amb la família.

“Jo crec que els que diuen que no [estan satisfets amb les coses que tenen] és perquè els pares els donen coses, però ells volen estar amb els seus pares” (Javi, Nou Barris)

“Jo crec que el tema de la casa és molt important. Quan vas a casa has de tenir ganes d'anar-hi i sentir-t'hi bé” (Mia, Sant Martí)

10 MÉS VIDA AMB LA GENT DEL BARRI I ESPAIS PER TROBAR-NOS AMB ALTRES NENS I NENES

Sentir-se segurs i segures quan passegen pels carrers del barri, que les persones adultes siguin amables i que hi hagi altres infants al barri amb qui jugar són aspectes molt importants per als nens i nenes. Però no només això, sinó també que el barri sigui alegre, que hi hagi festes i activitats per fer en família i que els veïns i veïnes es coneguin i tinguin bona relació.

L'AJUNTAMENT

92. Organitzar activitats gratuïtes per fer en família: festes de barri, tallers, espais d'oci.

93. Facilitar espais d'oci i de trobada per als nois i noies (jocs de taula, sales recreatives, tecnologia...).

94. Fer equipaments a tots els barris, com per exemple, biblioteques, poliesportius, centres d'estudi, centres de salut, etc.

LES ESCOLES

95. Fer activitats al barri i organitzar projectes conjuntament amb altres escoles.

96. Organitzar sortides per conèixer el barri i els seus recursos, com ara les places, la biblioteca, els museus, espais verds, llocs culturals, equipaments, història.

LES FAMÍLIES

97. Tractar els veïns i veïnes amb respecte i amabilitat.

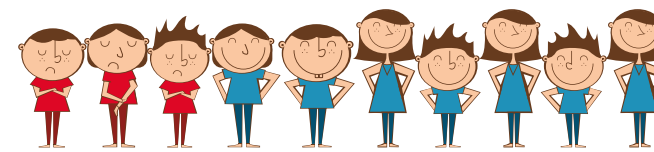
98. Fer activitats en família i relacionar-se amb la gent del barri (col·laborar en les festes del barri, anar a passejar, participar en les activitats i tallers que s'organitzen).

ELS INFANTS

99. Ser amables amb els nostres veïns, no molestar, respectar a tothom, no fer soroll i comportar-nos amb educació en els espais públics.

100. Relacionar-nos més amb altres nens i nenes del barri.

"Les famílies podrien intentar sortir més, encara que sigui per fer una volta i donar més alegria al barri" (nens i nenes de Sant Andreu)

Un bon barri ha de ser tranquil i alegre

Segons els infants de 10 a 12 anys de Barcelona, un bon barri ha de ser tranquil i alegre: tranquil com a sinònim de segur i poc sorollós, i alegre com a sinònim de vida comunitària, que els veïns i veïnes es coneguin i que hi visquin altres nens i nenes amb qui jugar. A més, ha de ser net, ha de tenir natura, zones verdes i espais per jugar a l'aire lliure.

"Alegria entre la gent, que passis pel costat d'una persona i et digui 'bon dia', que la gent sigui simpàtica" (Rebeca, Sant Martí)

"És important estimar el teu barri. El teu barri és com si fos casa teva, és important que t'hi sentis com si fos teu" (Emma, Gràcia)

Amabilitat dels veïns i veïnes i relació amb altres infants

El bon tracte amb els veïns i veïnes, relacionar-se amb els infants del barri i passar temps al carrer són aspectes importants perquè els nens i nenes se sentin a gust al barri.

- El 74% dels infants creuen que les persones adultes del barri no els escolten prou.
- El 59% consideren que no són prou amables amb ells.

EL 34% DELS INFANTS DE BARCELONA NO ESTAN PROU SATISFETS AMB EL BARRI ON VIUEN

"Hi ha alguns avis que sense voler els hi dones un cop, però hi ha moltes persones, i et diuen cridant: '¡Eh! ¡Ve con cuidado!', i els hi demanes perdó i no són amables". (Carlos, Horta-Guinardó)

D'altra banda, tot i que es proposen tenir més relació amb altres infants del barri, es troben amb la dificultat que hi ha pocs espais de joc i de trobada: gairebé la meitat dels infants de la ciutat (47%) no estan prou satisfets amb els espais per jugar i divertir-se al barri on viuen.

"Escotar les propostes que fem els nens, ja que els parcs i demés no són per a ells, sinó que és el nostre barri, i si no ens agrada, no hi podem fer vida" (Eduard, Nou Barris)

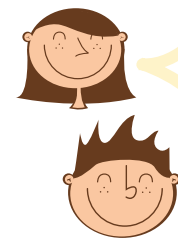
"A l'Eixample, com és així, com gran, és difícil trobar nens/amics i m'agradaria que hi hagués com algun sistema..." (Eva, l'Eixample)

Activitats al barri, amb l'escola i la família

Els nens i nenes demanen, tant a les escoles com a les seves famílies, que s'impliquin en la vida comunitària del barri. A les escoles, els proposen que organitzin sortides culturals pel barri, activitats compartides amb altres escoles i més activitats a l'aire lliure. A les famílies, els demanen que participin en les activitats i festes del barri. I, a l'Ajuntament, que organitzi activitats gratuïtes per poder passar temps amb la família i els veïns.

11 FER MÉS COSES A L'AIRE LLIURE, EN UNA CIUTAT MÉS VERDA

Els nens i nenes de Barcelona demanen passar més temps a l'aire lliure i fer-ho en una ciutat segura, amable amb la infància, on tinguin espais per trobar-se amb els seus amics i amigues i oportunitats per jugar que vagin més enllà de les àrees de joc destinades als nens i nenes més petits. A més, volen que hi hagi menys cotxes, tant pel problema de la contaminació com per tenir més seguretat a l'hora d'anar sols pel carrer.

"L'Ajuntament podria fer llocs amb més natura i bancs per poder estar tranquils" (nens i nenes de Sant Martí)

L'AJUNTAMENT

- 101.** Facilitar espais amb parcs per estar a l'aire lliure, espais per jugar al carrer, camps de futbol, zones de joc, zones per córrer...
- 102.** Fer més zones tranquil·les sense cotxes
- 103.** Millorar el manteniment i altres aspectes de la ciutat per estar bé i tranquils, com ara arreglar voreres, netejar, posar papereres, bancs, lavabos, fonts, llums...
- 104.** Plantar més arbres i fer més parcs perquè l'aire sigui més net
- 105.** Fer mesures per reduir la contaminació de l'aire i reduir el soroll a la ciutat: transport públic, cotxes elèctrics, carrils bici, zones de vianants...

LES ESCOLES

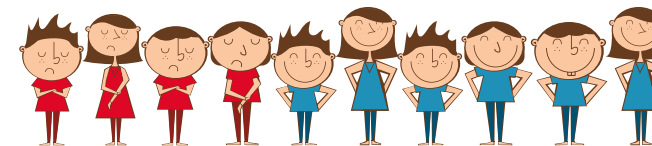
- 106.** Organitzar més activitats a l'aire lliure, com ara sortides, excursions, colònies, tallers, activitats esportives...
- 107.** Educar-nos perquè cuidem més el nostre entorn i reciclem.

LES FAMÍLIES

- 108.** Fer esport amb nosaltres i fer activitats a l'aire lliure en família, com ara excursions, passejos per la muntanya o sortides fora de la ciutat.
- 109.** Regular el temps que passem davant les pantalles.
- 110.** Utilitzar més el transport públic i evitar anar en cotxe per la ciutat.
- 111.** Reciclar més i reutilitzar.
- 112.** Mantenir el barri net: utilitzar les papereres, recollir les caques dels gossos i netejar els pipis dels gossos amb aigua.

ELS INFANTS

- 113.** Tenir cura del barri: no embrutar, cuidar el mobiliari, recollir les caques dels gossos quan els portem a passejar, no llençar xiclets a terra...
- 114.** Reciclar i tenir cura del medi ambient.
- 115.** No dedicar tant temps als videojocs, a mirar la televisió, a les xarxes socials o al mòbil per tal d'estar més amb els amics i amb la família.

Jugar més a l'aire lliure en millors espais de joc

Segons es desprèn de l'enquesta, tenir a prop de casa un lloc a l'aire lliure per jugar-hi de manera segura és un dels elements que afavoreix més la satisfacció amb el barri i, també, la satisfacció global amb la vida dels infants de 10 a 12 anys de Barcelona. Tot i això, la meitat dels nens i nenes no estan prou satisfets amb els espais per jugar que hi ha al seu barri. Entre d'altres, reclamen que els espais i elements de joc estiguin pensats també per a les seves necessitats i no només per a les dels més petits.

"Hi ha parcs, però són molt infantils i ens diuen que no podem entrar perquè són per nens més petits. No hi ha parcs per nosaltres" (Arnau, Horta-Guinardó)

- El 38% dels infants no juguen ni passen gaire temps a l'aire lliure ("mai", "gairebé mai" o, com a molt, "1 o 2 dies a la setmana").
- Només el 42% dels infants juguen a l'aire lliure almenys 5 dies a la setmana.
- En canvi, el 49% usen les xarxes socials i el 65% miren la televisió almenys 5 dies a la setmana.

Els infants que juguen cada dia de la setmana al carrer representen el 27% del conjunt de la ciutat i s'observa una clara disparitat territorial: a Ciutat Vella (33%), Sants-Montjuïc (31%) i Sant Martí (30%) juguen diàriament al carrer el doble que a les Corts (16%) i molt més que a l'Eixample (23%).

LA MEITAT DELS INFANTS DE LA CIUTAT (47%) NO ESTAN PROU SATISFETS AMB ELS ESPAIS PER JUGAR I DIVERTIR-SE AL SEU BARRI

EL 38% DELS INFANTS NO JUGUEN NI PASSEN GAIRE TEMPS A L'AIRE LLIURE

"Yo, cuando tengo tiempo libre, no me quedo en mi casa, salgo al parque. Somos niños y vale que sí, que nuestro deber es estudiar, pero no es nuestra vida. Eres un niño y tienes que salir al parque, tienes que divertirte, estar con tus amigos" (Rocío, Nou Barris)

Menys cotxes a la ciutat

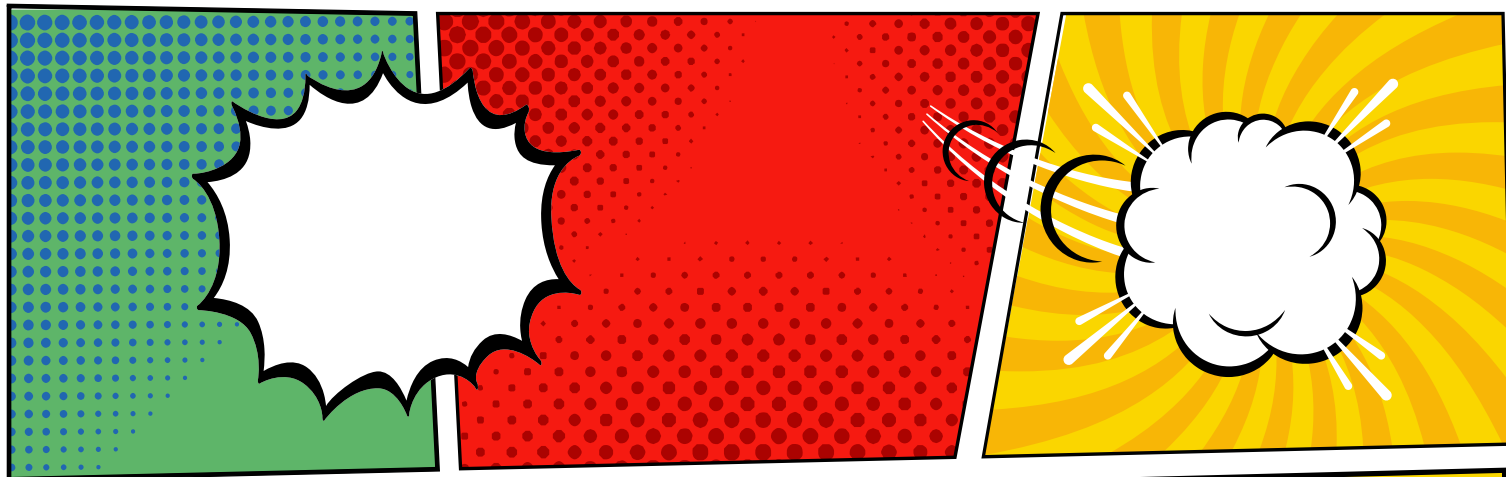
El que sí que és unànime en tots els districtes de la ciutat és el clam dels infants perquè hi hagi menys cotxes, i fan aquesta demanda per dos motius: d'una banda, per reduir el problema de la contaminació -tant de l'aire com del soroll- i, per tant, afavorir la salut; de l'altra, per tenir més seguretat a l'hora d'anar sols pel carrer i així poder gaudir més del temps a l'aire lliure.

"Pregunto si es podria fer més dies sense cotxes. No cada setmana, però sovint" (Irene, Sants-Montjuïc)

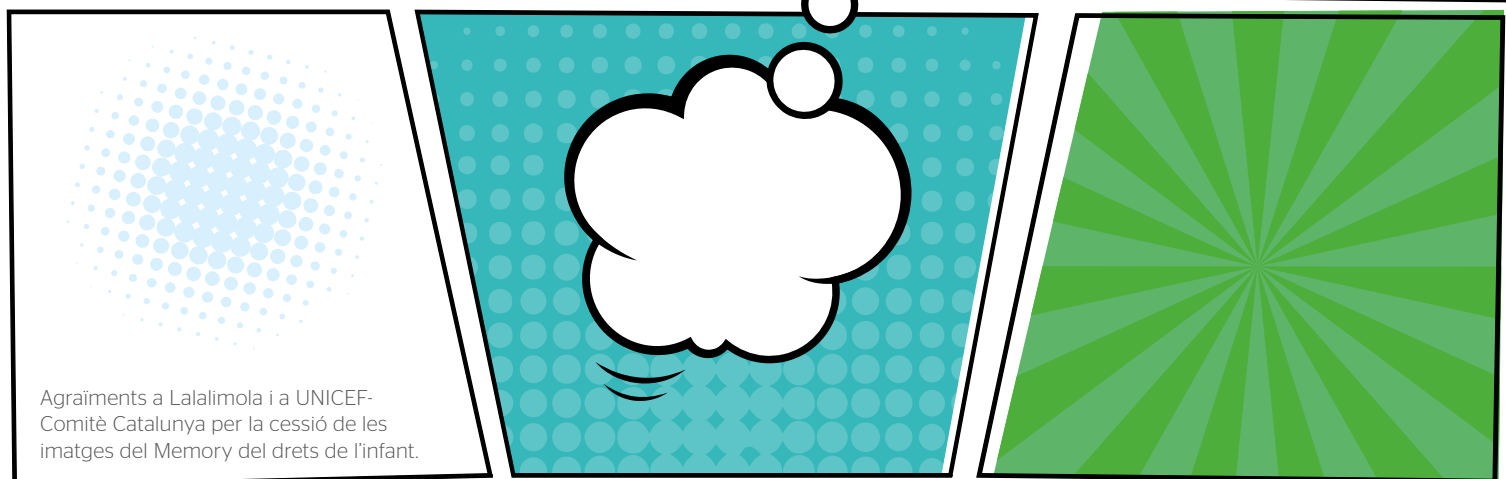
"[Als districtes on estan més satisfets amb la vida] tenen més espai, als altres potser no tenen espai per jugar perquè està ple de cotxes" (Abril, Horta-Guinardó)

L'Agenda dels infants
s'emmarca en el programa
**Parlen els nens i nenes:
el benestar subjectiu de
la infància a Barcelona**

Més informació:
**barcelona.cat/infancia
institutinfancia.cat/parlenelsnensinenes**

Juny 2018

Agraïments a Lalalimola i a UNICEF-
Comitè Catalunya per la cessió de les
imatges del Memory del drets de l'infant.